

Христосъ казва! „Тѣсенъ е пътьтъ, и широкъ е пътьтъ“!

Съврѣменнитѣ хора се плашатъ да си кажатъ Истината. И колкото по-малко говорите за Любовта, толкова повече Любовъ ще имате. И колкото по-малко питате хората за Любовта, толкова повече Любовъ ще имате. Питашъ ли много, казвашъ ли, че любишъ, ти губишъ. Ще бѣде смѣшно, като излеза вечерно врѣме съ свѣщъта си, да ви светя, да ме питате: свѣтишъ ли ми? Казвамъ: слѣпъ ли си? Въ Варненско, единъ бѣлгаринъ каралъ съ колата си слама да я продава. Минава другъ селянинъ и го пита: какво карашъ? — Дърва! Ами че азъ слѣпъ ли съмъ, нали виждамъ сламата? — Е, като виждашъ сламата, защо ме питашъ? Всички ние се занимаваме съ въпроси, които сж разрешени. Ти виждашъ сламата и питашъ, какво карашъ въ колата. Ти виждашъ, че хората не се любятъ, но питашъ: обичатъ ли се хората? Хората, които се обичатъ иматъ нѣщо чудно, нѣщо особено написано на лицето си. Азъ не говоря за това лице. Това лице за мене е маска. Друго лице има човѣкъ — свещено лице. И на този свещенъ образъ има написано нѣщо отъ свещената книга Исаваръ. И на свещенитѣ очи на човѣка има написано нѣщо особено. Тѣхниятъ погледъ е свещенъ. Такъвъ човѣкъ, който има Любовта, ако те срѣщне на пътя, ти ще усѣтишъ нѣщо подобно, както когато дойдатъ сутриннитѣ слънчеви лъчи и те помилватъ. То ще бѣде нѣщо възвишено! Ако ти си ималъ най-лошитѣ пориви и желания, всичко туй изчезва прѣдъ този погледъ. Има такива жени, въ които живѣе тази възвишена